

Lukács Ágnes Ötéves Korában A Mackójával

Ez én vagyok a mackómmal ötéves koromban. Édesapám [Lukács Gyula] festette ezt a képet rólam, ott van az ágyam fölött a festmény, arról készült ez a fénykép. Idősebb volt nálam a mackó valamicskével, és mi folyton együtt voltunk -- még most is együtt vagyunk, mert nagyon fontos nekem. Betettem egy nylonzacskóba, mert rettenetesen pereg már szegénykém, hullik a belseje -- de hát ez egy ereklje.

Édesapám festett, szép dolgokat csinált, szerepelt kiállításokon is, de azért nem lett ő olyan nagyon ismert festő. Nem volt külön műterme, otthon festett, ott is elég világos volt. Volt a Nemzeti Szalonban meg máshol csoportos kiállításokon. Rendszeresen járt rajzolni Podolini-Volkmann Artúr Szabad Képzőművészeti Rajz- és Festőiskolájába. A Váci úton volt ez egy pincehelyiségben. Emlékszem, egyszer el is mentünk oda a szüleimmel, lekukucskáltunk, és láttuk, ahogy ott rajzolnak a bácsik. Önálló kiállítása is volt édesapámnak a Teréz körúton, a Demokrata Körben. Kávéházban is rajzolt; főleg a Japán kávéházba járt.

Amikor én kislány voltam, öten laktunk egy háromszobás lakásban: a szüleim, a nagymamám, Bétuska néni, a nagynéném meg én. Nagymama főzött otthon, illetve ketten dolgoztak, mert volt egy háztartási alkalmazott is. A háztartási alkalmazottak változtak, de általában fiatal lányok voltak; minden nap jöttek hozzánk, a konyhai munka meg a takarítás volt a feladatuk.

Jó emlékeim vannak a gyerekkoromról. Nagymama volt otthon napközben, ő a konyhában tevékenykedett, énnekem meg volt egy kisasztalom a szobában, az ablak közelében, ahol egy piros szőnyeg volt, és én ott rajzoltam. És a piros ceruzák is meg a fekete ceruzák is mindig rendesen meg voltak hegyezve, mert a papám azt még előző este meghegyezte nekem, és más dolgom nem volt, mint ott leülni és rajzolni. Én mindig rajzoltam, ez hozzátartozott a létezésemhez.

De a színes ceruzák, azok nemcsak ceruzák, hanem ugyanakkor gyerekek is voltak, és időnként sorba álltak, sorakoztak, meg különböző tantárgyakat tanultak, tornaóra is volt... El is neveztem őket: volt egy Blanka, az fehér volt, meg Piroska, az piros volt... Mindig nagyon izgalmasan telt el a délelőtt.